

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 87

Číslo 21

20. května 2007

Cena: 6 Kč

MINULOU SOBOTU SE KONALO 80. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Pobožností na text Ř 2,17-23 a písní č. 83 zahájil 80. zasedání ústřední rady její finanční zpravodaj Mgr. Radek Zapletal. Zasedání se zúčastnilo 10 členů ústřední rady, omluveni byli: ing. Milan Líška, ing. Václav Mikulecký a sestra biskupka Mgr. Jana Šilerová. Pražského biskupa zastupovala berounská vikářka Mgr. Růžena Adamová.

V ideovém referátu, který vedl bratr patriarcha, byla hned v úvodu modlitbou připomenuta památka nedávno zesnulého bratra faráře Mgr. Dobromila Malého z Kojetína.

Dále bratr patriarcha oznámil, že novým děkanem Husitské teologické fakulty UK byl zvolen prof. ThDr. Jan Blahoslav Lášek, člen ústřední rady. Seznámil též členy ústřední rady s výsledkem volby slovenského biskupa, kterým byl na období dalších sedmi let znovu zvolen ThDr. Jan Hradil, Th. D.

Ústřední rada vzala na vědomí dva dopisy brněnského biskupa ThDr. Petra Šandery, který se jménem věroučné sekce naukového sněmovního výboru vyjadřoval k obsahu dokumentu Charta Oecumenica a k záměru zhotovit pro emeritní biskupy naší církve stříbrné řetězy. V prvním případě je uvedeno, že věroučná sekce naukového výboru neshledala v dokumentu Charta Oecumenica nic, co by bylo v rozporu s naší věroukou. Ve druhém případě uvádí, že záměr nedoporučuje, protože podle tradice naší církve symbolizuje biskupský řetěz dozorcí službu v církvi, kterou vykonává v daném funkčním období řádně zvolený, ordinovaný a instalovaný biskup.

Ústřední rada vzala na vědomí dopis slovenského biskupa, kterým oznámil svou abdikaci na funkci předsedy legislativně-právního sněmovního výboru, kterou vykonával od roku 2005. Na vědomí vzala i dopisy z náboženských obcí i od jednotlivců, které se týkaly současné situace v naší církvi.

Ohledně církevního tisku přijala ústřední rada toto usnesení: „**Ústřední rada z důvodu řešení případu Mgr. Karla Bicana Církevním kárným výborem rozhodla do doby vynesení konečného nálezu nezveřejňovat v církevním týdeníku**

Český zápas žádné názory, které by se k této kauze vztahovaly. Ukládá Českému zápasu zveřejnit toto usnesení v nejbližším vydání.“

V další části zasedání, především v právním referátu, který vedl místopředseda ústřední rady ing. Karel Rauš, a ve finančním referátu, který vedl finanční zpravodaj Mgr. Radek Zapletal, se ústřední rada zabývala podmínkami ubytování studentů v Bohoslovecké koleji dr. Karla Farského. Jde především o to, že naše církev má zájem zvýhodňovat studenty, kteří se po ukončení studia na Husitské teologické fakultě UK rozhodnou pro duchovenskou službu v církvi. Protože minulá zasedání ústřední rady rozhodla, že v letních měsících bude kolej sloužit jako hostel, budou zde studenti ubytováni za nižší cenu. V akademickém školním roce zde budou ubytováni za cenu, která přesně odpovídá nákladům.

Ve finančním referátu se dále jednalo o vyslání delegace do Kostnice, kde bude slavnostně otevřena kaple mistra Jana Husa a mistra Jeronýma Pražského. Slavnostního otevření kaple se zúčastní plzeňský biskup Mgr. Michael Moc a nový děkan HTF UK prof. Jan B. Lášek, kteří se rozhodli pomoci církvi a cestovní náklady uhradit sami.

V ekumenicko-zahraničním referátu, který vedl brněnský biskup ThDr. Petr Šandera, byla schválena delegace do Sibíru ve složení: ThDr. Tomáš Butta, ThDr. Petr Šandera, ThDr. Světluše Košíčková, Mgr. Hana Tonzarová, Mgr. Vladimíra Poupová a Vladimír Volráb. Ústřední rada vyjádřila poděkování Konferenci evropských církví, která pokryje náklady na cestu a ubytování čtyř našich delegátů.

Ústřední rada rovněž schválila, aby naším delegátem v komisi Ekumenické rady církví pro mezináboženský dialog byl Mgr. Leoš Tuček z královéhradecké diecéze.

Ústřední rada schválila žádost plzeňské diecézní rady o vysloužení svátosti jáhenského svěcení MUDr. Anně Čermínové a žádost královéhradecké diecézní rady o vysloužení svátosti jáhenského svěcení Mgr. Markétě Čermákové.

(red)

Večere Páně společně s Českobratrskou církví evangelickou při slavnostních bohoslužbách v Kostelci nad Orlicí

EKUMENICKÁ AKADEMIE PRAHA

Často se mluví o tom, že církev by neměla mlčet k určitým etickým a sociálním problémům, měla by se vyjadřovat k palčivým otázkám dnešní doby, být aktivní v té či oné oblasti... A často se také hned vzápětí dodává, že plnění těchto úkolů nemůžeme požadovat po farářích a farářkách, kteří nemají dost času, informací atd. Vhodné a osvědčené nástroje ovšem existují. Jedním ze způsobů vnášení křesťanského pohledu do diskusí o "světových" záležitostech je členství a aktivní zapojení církví v různých ekumenických organizacích, jež mají takové aktivity přímo v náplni své činnosti.

Dobrym příkladem takové spolupráce může být Ekumenická akademie Praha (EAP). Tato organizace existuje již od roku 1995 a naše církev je jejím kolektivním členem od samého počátku. Kolektivními členy jsou i Pravoslavná církev, Slezská církev evangelická a. v., Starokatolická církev, Obec křesťanů. EAP má i členy ze zahraničí, např. Evangelickou akademii Míšeň nebo Ekumenické informační centrum v Drážďanech. Členy akademie se samozřejmě mohou stát i jednotlivci. Na druhé straně je EAP členem (mnohdy zakládajícím) či partnerem celé řady zahraničních i tuzemských organizací, což přispívá k vytvoření aktivní sítě vztahů a spolupráce.

V počátcích se EAP zaměřovala především na organizování vzdělávacích seminářů, postupem doby se však spektrum jejích aktivit značně rozšířilo. Ráda bych zde alespoň některé z nich, především z poslední doby, připomněla.

Již řadu let je EAP součástí české koalice Milostivé léto (Jubilee), která usiluje o vyřešení dlužnické krize chu-

dých zemí. V loňském roce kupříkladu realizovala dva projekty zaměřené na zmapování dluhové krize zemí střední a východní Evropy a postsovětských republik. Uskutečnil se seminář v Praze a vznikla a byla publikována odborná studie v angličtině a ruštině. Účastníci projektu, jehož cílem je mimo jiné také vytvoření sítě nevládních organizací, které se touto problematikou zabývají, zorganizovali několik akcí při zasedání G8 v Petrohradě v červenci 2006. Projekt stále pokračuje, další setkání sítě je plánováno na letošní květen.

V letošním roce proběhla dobrá spolupráce mezi EAP a Světovým dnem modliteb žen. Liturgii pro tento rok připravily ženy z Paraguaje a ředitel akademie ThDr. Jiří Silný řadu náboženských obcí navštívil s přednáškou o této zemi. Pomohl rovněž vybrat projekt, na který byla určena sbírka z letošního SDM.

EAP je jedním z iniciátorů kampaně Česko proti chudobě a podílí se na její činnosti.

Další významný projekt, na kterém se EAP s partnery podílí, je zaměřen na komunitní plánování. Jeho cílem je prostřednictvím workshopů realizovaných přímo v místech existence sociálních problémů (např. Liepaje v Lotyšsku nebo Rokycany – romská kolonie) pomoci komunitám, aby se naučily samy pracovat na zlepšení situace. V letošním roce byla zahájena Pražská škola alternativ – vzdělávání pro změnu. Jde o sérii seminářů a publikací zaměřených na ekonomické, politické a sociální alternativy v rámci trvale udržitelného rozvoje a na roli náboženství. 31. března se například na ETF UK konala přednáška Hanse Diefenbachera na téma Solidární eko-

nomika – alternativa ke globalizaci.

Mezi další témata, ke kterým se EAP pravidelně vyjadřuje, patří ekologie; kontrola zbrojních exportů, aktuálně také například umístění amerického radaru na našem území; otázky pracovního trhu a nezaměstnanosti atd.

Významnou část aktivit EAP v posledních letech tvoří obchodní a vzdělávací činnost spojená se spravedlivým obchodem - fair trade. Jen během loňského roku se EAP zúčastnila více než třiceti akcí – ať již formou prodeje nebo přednášek a propagace. Bylo například při příležitosti Dne Země, na veletrzích Biostyl a Esoterika, při Měsíci zdravého životního stylu v září, při Veletrhu cestovatelů, na Koncertě pro Afriku. Od nového partnera, katolického vzdělávacího centra Welthaus v Linci, převzala EAP vzdělávací metodu fair a bio snídání, kterou začala s úspěchem uplatňovat. Také můžete ve své náboženské obce tuto akci uspořádat – příjemné posezení při kávě, čaji a dalších výrobcích pocházejících ze spravedlivého obchodu, při kterém se od vyškoleného referenta či referentky o fair trade dozvíte víc a třeba se rozhodnete stát se jedním z odběratelů či dokonce prodejních míst fair trade zboží.

Za více než deset let své existence si Ekumenická akademie Praha vybudovala v české i zahraniční veřejnosti i médiích velmi dobré jméno odborníka na slovo vzatého v celé řadě problémů. Je skutečně úctyhodné, že se to podařilo velmi malému pracovnímu kolektivu a za podmínek téměř trvalé nejistoty finanční zajištěnosti, kterou tak dobře znají neziskové organizace závislé na grantech. Za to si jistě zaslouží velké poděkování.

Jana Krajčířková

Dňa 6. 5. 2007 na mimoriadnom diecéznom volebnom zhromaždení bol zvolený biskup CČSH na Slovensku, ktorým sa opäť stal ThDr. Jan Hradil, Th.D.

Na volebnom zhromaždení sa zúčastnilo 41 osôb s právom voliť. Odovzdaných volebných lístkov bolo 40 s hlasom pre ThDr. Jana Hradila, Th.D., 1 volebný lístok nebol odovzdaný. Volebným diecéznym zhromaždením bol jednomyseľne zvolený biskupom pre CČSH na Slovensku ThDr. Jan Hradil, Th.D. na obdobie 7 rokov.

Diecézna rada Bratislava

Oslavení Páně

„Mluvení s Bohem je nesrovnatelně důležitější než mluvení o Bohu,“ připomněl Hans Christian Asmussen (* 21. 8. 1898, Flensburg, + 30. 12. 1968, Speyer, německý teolog).

Mluvit s Bohem znamená modlit se. Modlitba je příbuzná meditaci, rozjímání tím, že usiluje o vnitřní zklidnění a umožňuje osvobození od starostí všedního dne. Umožňuje uvolnění napětí. Obojí postrádá rovněž argumentativní charakter. Jde o myšlení vycházející z nitra, o snahu vnímat tajemství.

Jinak je tomu v mluvení o Bohu. V tomto případě je aktivní náš intelekt, pokoušíme se definovat nedefinovatelné. Mluvení o Bohu ostatně odporuje druhému přikázání Desatera, které přece napomíná: „Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho...“ (Ex 20,4a; Dt 5,8a).

Na striktním dodržování tohoto přikázání vpsledu závisí náboženský mír – jak mezi křesťany, tak i mezi světovými náboženstvími. Mluvení o Bohu ústí, žel, ve sporech. Ti, kdo se na nich podílejí, musí nutně ve svých snahách ztroskotat, chtějí-li se navzájem přesvědčit.

Ve čtvrtek byl svátek Oslavení Páně (dříve Nanebevstoupení Páně). Uplynulo 40 dnů od Velikonoc. Podle Písem se Ježíš přestal zjevovat svým učedníkům.

Připomíná nám, navzdory všem našim naivně-hmotným představám, rozhodující vstup Ježíšovy lidské přirozenosti do Boží slávy.

Možná, že i to je pro nás jedna z příležitostí pozvednout svůj pohled k Bohu – a začít svůj rozhovor s Bohem.

(z kazatelského plánu)

Z kazatelského plánu

6. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

Aby všichni byli jedno...

Velkou posilou je věřícím ujištění evangelia, že živý Pán církve prosí nebeského Otce za své učedníky. Nejenom za současníky svých pozemských dnů, nýbrž i za ty, kdo „skrze jejich slovo uvěří“, tedy také za nás dnes. Pán miluje církev, jejíž hlavou je, miluje nás i přes naše nedostatky a přeje si, aby v nás byla přítomná láska k němu i láska vzájemná mezi sestrami a bratřími v církvi.

Všechny ryze lidské pokusy o sjednocení křesťanstva selhaly, pokud byly založeny na jiném základu než na tom pravém, totiž na Ježíši Kristu. K ničemu není sjednocování, které klade hlavní důraz na organizaci nebo které žádá, aby se určitá skupina věřících stůj co stůj přizpůsobila lidským ustanovením a zvyklostem jiné skupiny.

Pravá jednota křesťanů může být jediné jednotou duchovní, založenou na společné poslušnosti Boha a na lásce, jejímž dárce je Kristus. On je a bude přítomen všude, kde věřící upřímně touží po jeho přítomnosti a navzájem se milují nepředstíranou láskou.

Vstup: Ž 97 (možná jen verše 9-12)

Tužby:

2. Aby Kristova láska v našich srdcích přebývala a celý náš život ovládala...
3. Aby Kristova církev byla zajedno v poslušnosti jeho slova a okolnímu světu věrohodně o něm svědčila...

Epištola: Sk 16,16-34

Evangelium: J 17,14-26

K obětování: Zj 22,12-15

K požehnání: Zj 22,1-5

Modlitba:

Nebeský Otče, děkujeme z celého srdce za slavné ujištění, že tvůj nejmilejší Syn, náš Pán a Spasitel, zvítězil nad zlem světa i smrti, že žije a přimlouvá se za nás křesťany u tvého trůnu. Věříme, že stále myslí na svou církev a že nás miluje přes naše lidské nedostatky a mnohá selhávání. Prosíme i dnes za sebe i za všechny ostatní křesťany, abychom také my pamatovali na svého Pána, upřímně ho milovali, zachovávali jeho naučení a tak pomáhali rozmnožovat vzájemnou lásku a budovat jednotu Kristovy církve, jednotu neviditelnou a přece skutečnou.

Vhodné písně: 48, 58, 81, 162, 290, 294, 311, 335

SVĚTLO A TMA V NAŠEM ŽIVOTĚ

Sami na sobě opakovaně zakoušíme, že mnohé v našem životě se střídá. Jsou dny, u nichž čekáme na to, kdy přejdou, a v myslí chováme naději na dny příznivější. Střídá se noc a den. Toto střídání je součástí života všech lidí bez výjimky.

Je pak ale střídání jiné, které různí lidé vnímají diametrálně rozdílně podle svého životního zaměření. Sem můžeme zařadit střídání, které zná i Bible a také o něm mluví. Proto můžeme například číst u proroka Izajáše: „temnota přikrývá zemi, soumrak národy“ (Iz 60,2) a v listu Římanům zase čteme: „noc pokročila“ (Ř 13,12). V obou případech je to řeč o něčem bolavém a nepříjemném pro člověka vzhledem k jeho vztahu k Bohu. Ta slova znamenají, že tu jsou nějaké těžkosti a překážky doléhající na tento vztah a člověk zakouší, byť jen pocitově, odloučení, vzdálení, nepřítomnost Boží. Vnímá to tak proto, že Bůh je mu dnem a světlem, radostí a pokojem.

V obou těchto zmínkách o stavu člověka je pokaždé přítomno něco, co vnáší do temnoty přítomné chvíle paprsek světla, které nezadržitel-

ně přichází. Tak můžeme u Izajáše číst: „nad tebou vzejde Hospodin“ a apoštol Pavel píše Římanům: „den se přiblížil.“ Posлуchače tu oslovuje naděje. Je tu přítomen náznak toho, že současné trápení nebude trvalé. Naděje přítomná v těch slovech jde dál za obzor této chvíle i za obzor našeho pozemského života. Ukazuje k budoucímu času, ve kterém je pro ty, kdo se nepoddají současné temnotě a vytrvají vírou ve vztahu k Bohu, Pánu a Dárci života, připravena trvalá, věčná přítomnost radosti, světla a lásky v království nebes.

Že tato naděje víry není prchavým preludem ale Boží skutečností pro ty, kdo vytrvají až do konce, to pro ně, a my věříme a doufáme že i pro nás, získal Boží Syn Ježíš Kristus. Vždyť i on prošel obdobím temnoty a hlubokosti noci osamění, bolesti a naprostého konce v temnotě smrti a hrobu. Byl z ní však vytažen a vysvobozen svým Otcem. My o tomto Otcově činu mluvíme spolu s Bibli jako o vzkříšení, zmrtvýchvstání.

V této Boží skutečnosti rozpoznáváme tu poslední a nejvyšší naději

vztahující se k naší vlastní existenci. V této naději je přítomna jistota víry, že i my, až projdeme tmou smrti, spatříme světlo života v zářící postavě lidmi ukřižovaného a nebeským Otcem vzkříšeného Ježíše Krista a budeme mít na něm účast skrze naše vzkříšení a uvedení do domu Otcova.

Na počátku této úvahy jsem řekl, že různí lidé ono střídání vnímají až diametrálně rozdílně. Jejich cesty pak vedou vlastně v protisměru. Tak lidé víry mýjejí ti, jimž světlo Boží pravdy je tmou a tma zla a lži je pro ně světlem. Obrazem takového lidské existence je egyptský faraón, o němž mluví kniha Exodus. On lpěl na starém životě, a proto ve svém jednání šel stále dál a dál od Boha, lákán do věčné tmy zapomnění bludičkou satana, anděla světlosti.

Jaká to milost, jaká to radost, že jdeme cestou Světla ze Světla, Života ze Života, Dobra, Pravdy a Krávy, na niž nás ve své lásce a milosrdenství povolal nebeský Otec ve svém Synu Ježíši Kristu skrze Ducha svatého! Aleluja!

Podle Hesel Jednoty bratrské

Jan Hálek

Nad Písmem

STOJÍME JEŠTĚ O SPÁSU?

Za svůj nedlouhý život jsem už stačil vyzorovat, že jako křesťané máme někdy tendenci pohrdat světem nebo se od něj v lepším případě alespoň distancovat, neboť svět je námi vnímán jako zkažený, plný hříchu a nikterak se neslučuje s Božím královstvím, ke kterému jsme povoláni a které přece neustále hledáme. A věřte mi, přátelé, přehlíživý postoj ke světu není správný a ani z biblického hlediska oprávněný.

Nejeden bedlivý čtenář Písma tu a tam objevil Ježíšovu výzvu adresovanou svým učedníkům, že mají jít do celého světa, ke všem národům a získávat nové učedníky a dokonce je i křtít. Působení apoštolů a potažmo i církve je nerozlučně spjata se světem, ve kterém žijeme, a víme, že to není svět právě ideální. Ježíš také v dnešním evangeliu poukazuje na skutečnost, že se učedníci pro slovo, které přijali a které hlásají, dostanou do napětí s tímto světem. Povšimněme si, že Ježíš neprosí, aby jeho následovníci byli od tohoto špatného světa, který je nenávidí, uchráněni, ale aby se světu nepřizpůsobovali a zlu nepodléhali. Pán nás, jako své učedníky, nepotřebuje nikde více než zrovna na tomto zkaženém světě, abychom pokračovali v jeho spásném jednání. Místo laciného moralizování, kritizování a odsuzování, které nám, křesťanům, docela dobře jde, nedolamovali nalomené stéblo, ale ukazovali východisko v Božím přijetí a odpuštění. Jiné poslání církve od Ježíše Krista neobdržela a je stejné až podnes.

Proto také Ježíš neprosí jen za svých dvanáct, ale i za ty, kteří skrze těchto dvanáct přijmou víru. Církev není chvilkovou, epizodní událostí, ale společenstvím, ve kterém se předává živá víra ve Vzkříšeného. Je nade vše pochybnost, že celá 17. kapitola Jano-

va evangelia má závažný charakter. Je to jakási závěť nebo odkaz, který Ježíš předává svým učedníkům jako zárodku budoucí církve, ještě než bude vydán zákoníkům. Možná nám neuniklo, že se v celé kapitole často skloňují dvě slova: sláva a oslavit. Sláva v prostředí českého jazyka neznamená ještě nic moc. Slávu chápeme jako úspěch, pro který se člověk stane známým (byť jen dočasně). Ne nadarmo se praví v přísloví: "Všechna sláva, polní tráva." Zato řecké "dóxa" nebo hebrejské "šechina" znamená již zcela něco jiného! Je to sláva, která vyznačuje z Boží přítomnosti. Mohli bychom ji charakterizovat jako světlo, svatost nebo posvěcení, které pramení z Boha. Ježíš přijal od svého Otce slávu, kterou dává i nám. Církev tedy není společenstvím lepších, zbožnějších a mravnějších lidí, ale těch, kteří se nechali ozářit Boží slávou. Byť je to společenství proti Boží vůli rozdělené. Jako by Ježíš již tehdy před svým ukřižováním tušil něco o budoucích roztržkách, klade učedníkům na srdce, aby zůstávali v jednotě. V jednotě, jejíž inspirací je vnitřní život Boží Trojice. Bylo by chybou vnímat současnou snahu o jednotu jen jako lidské církevní úsilí. Ano, je to úsilí, ale je osvětlováno slávou Boží Trojice, jejíž jednota je možná jen díky vzájemnému vztahu lásky, v němž tři osoby žijí. Tato Boží láska, která se k nám sklání, odpouští nám a přivádí zpět do otcovského domu, má být tím nejpádnejším argumentem i motivem současně k usilování o jednotu všeho křesťanstva ve světě.

Všechny tyto naše úvahy o světě, poslání učedníků, Boží slávě a jednotě církve by byly zbytečné, kdyby nesměřovaly k jednomu cíli – k Bohu. Dosažení Božího království by bylo takřka jen čírou a nereálnou teorií,

J 17,13-24

kdyby Ježíš nevyšlovi ono povzbuzující "chci". Verš 24: „Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli tam, kde jsem já.“ Někdy můžeme mít pocit, že si život věčný musíme nějak vybojovat, že musíme přesvědčit Otce v nebesích, který nám ho nechce dát, aby nám ho dal. Ale Bůh nám chce dát život věčný. Což Kristus nepřišel do tohoto slzavého údolí a nebyl ukřižován za naše hříchy a nevstal z mrtvých? Nedává tím Bůh jasně najevo, že o nás stojí?

Chceme však také my? Přijali jsme slovo pravdy? Pravdy o sobě, své hříšnosti? Pravdu o své touze po smíření a odpuštění? A s tím související neodvratný požadavek pokání? Blaze těm, kdo žijí po pravdě...

Jaroslav Křivánek

Všemohoucí a věčný Bože, shlédni na svůj lid, který sis vyvolil a osvěť nás svou slávou, abychom byli jedno, jako ty v Kristu a Kristus v tobě. Dej, at' v této jednotě s tebou, ve společenství vítězné církve, můžeme patřit na tvou věčnou slávu a tvou svatou tvář. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána, neboť on pro nás z mrtvých vstal. Jemu buď sláva nyní i na věky. Amen

MLADÁ BOLESLAV OSLAVOVALA

Ptáte se co? 28. dubna ve starém Bratrském sboru v Mladé Boleslavi se sešli lidé z různých koutů světa: Surinamci, Holanďané, Němci, Češi. Co je spojovalo, lidi tak různé plati a jazyků? Víra v Ježíše Krista.

Jednota bratrská – Unitas fratrum slavila 550. výročí založení církve v malé chaloupce v Kunvaldě a 275. výročí od založení misie. Bratrský sbor v Mladé Boleslavi byl postaven a vybudován roku 1554 asi 100 let po vzniku Jednoty bratrské v Kunvaldě. Mladoboleslavský Bratrský sbor patří k nejnavštěvovanějším, jak potvrdily vzácné písemné doklady, zvláště o biskupovi Matouši Konečném, nalezené v srpnu 2006 na Karmeli.

Už při příchodu ke sboru nás vítal asi dvacetičlenný sbor pozounů známými křesťanskými písněmi. Mnoho hostů pozdravilo tento velký prostor, naplněný do posledního místa, svými projevy, modlitbami, výkladem slova Božího. Česko-německy a naopak, německý projev byl tlumočen do češtiny a anglicky mluvící cizinci slyšeli překlad přes sluchátka.

Odpoledne byl bohatý program od

14.30 do 18 hodin tří souběžných akcí. Nejprve bylo shromáždění s vysluhováním večere Páně v Bratrském sboru, pak od 16.30 h koncert pěveckého sboru Effatha a dětského sboru Řetízek. Zároveň probíhal audiovizuální program o počátcích Jednoty bratrské v modlitebně Českobratrské církve evangelické a v kostele u Havla byl koncert hudební skupiny Pranic a saxofonového kvintetu. Zároveň v muzeu města mohli zájemci zhlédnout nalezené dopisy a různé písemnosti z archivu biskupa Jednoty bratrské Matouše Konečného s odborným výkladem PhDr. Sosnovce.

Shromáždění pozdravili a výkladem posloužili ThDr. Jindřich Halama, biskup Theo Clemens, senior Jiří Polma, Marcus Gill, synodní senior Českobratrské církve evangelické Joel Ruml, ředitel muzea PhDr. Luděk Beneš i poslanec dr. Jermář. Krátký pozdrav pronesli ještě další. Někteří byli vyznamenáni zvláštní pamětní mincí. Tlumočníci z němčiny do češtiny a naopak, ale i do angličtiny byli pohotová i vtipní.

Mé srdce jávalo při zpěvu pěveckého sboru Effatha. Asi osm žen v krásných dlouhých modrých šatech a dvanáct mužů zpívalo několik písní. Soprány zněly jemně a čistě i v nejvyšších tónech, basisté i tenoři zpívali jasně a přesně a bratr dirigent (promiňte, neznám jméno), starší pán, též autor zpívaného 23. žalmu dirigoval celou svou postavou a z nadšeného srdce výborně k Boží slávě.

K dostání byly i různé knihy a brožury, program pak v češtině a výborně udělané dějiny Jednoty bratrské v kostce v němčině.

Přejeme Jednotě bratrské jednotu bratří, aby nemusel zvlášť existovat Ochranovský seniorát při Českobratrské církvi evangelické. I Jednota bratrská (charismatická) přece vznikla z jednoho stejného kořene, z jedné kolébky před 550 lety. Proč se oslav neúčastnili, proč se oddělují? Je to v pořádku? Neří. Ještě je čas, spojte se!

Libuše Hanušová,
Mladá Boleslav

by a ocenění, ale určité nie sú posledné. Anita Tešovičová naďalej tvorí, je plná predsavzatí a nestráca nádej ani v takých situáciách, ktoré niekedy v nás budia zdanie, že celý svet ide proti nám.

Na záver literárnej besedy sa za návštevu spisovateľke, novinárke a moderátorky Anite Tešovičovej poďakoval náš brat biskup Hradil a zaželal jej do ďalšej práce veľa dobrých nápadov a tvorivých síl.

Zuzana Betty Hudecová

AUTORKA ŠIROKÉHO ZÁBERU

Nie každý deň máme možnosť stretnúť sa s človekom vzácnym, nevšedným, ktorého široká verejnosť pozná z výsledkov jeho práce, vynálezov, alebo aj z tvorby umeleckých diel výtvarných, či literárnych.

Takáto možnosť sa naskytla v našej náboženskej obci v Bratislave v nedeľu 11. marca – spoznať osobne známú súčasnú slovenskú spisovateľku, textárku, novinárku, rozhlasovú moderátorku Anitu Tešovičovou, ktorá prijala naše pozvanie a rozhovorila sa o svojom živote i tvorbe.

Na besede však nevládlo len slovo hovorené. Autorka nás potešila aj nahrávkami populárnych piesní, pri ktorých sme si pospomínali na nie tak dávne roky, keď sa dennodenne ozývali z rozhlasových prijímačov. Boli to skladby známych hudobných autorov, ku ktorým texty napísala ona. V tejto súvislosti mi nedá nespomenúť, že autorka v tomto žánri svojej tvorby za svoj najväčší úspech pokladá "Cenu diváka", získanú na celoslovenskej súťaži nazvanej "Vyberte si pesničku". Cena bola za text i hudbu piesne „Nepoznám inú takú zem“, ktorú zhudobnil Andrej Lieskovský a nádhorne ju naspievala česká speváčka Hana Ulrichová.

Ako sa autorka sama vyznala, rozhlas jej učaroval od prvej chvíle, čo sa oboznámila s prácou za mikrofónom. Po skončení Filozofickej fakulty UK v Bratislave spojila s ním svoj profesionálny život na 25 rokov ako redaktorka publicistiky. Tu sa zoznámila aj so svojim manželom Františkom Tešovičom, s ktorým vysielali ako autorská dvojica populárnu reláciu "Rádiomaják". Jej pero neobišlo ani rozprávky a verše pre deti. Rôzne príbehy pútavo zachytila v množstve poviedok, svoje myšlienky a city vyjadřila v poézii, ale aj v humoristicko-satirických scénach, či fejetónoch vydaných aj v knižných publikáciách. Tieto však začala vydávať pomerne neskoro – ako 50-ročná.

"Kvetuškiné rozprávky" je názov knižnej publikácie venovanej deťom. Im patrila aj bábková hra "Červenáček – Peháček", ktorú uviedla Slovenská televízia. K úspešnému rozhlasovému uvedeniu muzikálu "Čarokrásna pani majstrová" prispela Anita Tešovičová otextovaním hudby Bohumila Trnečku. Dielo bolo vytvorené na motívy španielskeho dramatika Garcíu Lorcu. Za nevšedne pútavo spracovaný profil matrikárky Anny Kapustovej bola v Prahe odmenená na Celostátnej novinárskej súťaži Jožky Jabůrkovej druhou cenou. A nasledovala opäť kniha pre deti, ale tentoraz konkrétne určená pre predškolákov pod názvom "Bola Mica u holiča?"

Do slovenského humoru a satiry sa zapísala zbierkou aforizmov a epigramov "Vr/tákoviny" – uvediem z nich jeden, ktorý určite každý z nás pocítiť:

*Pokrok urobil z nás
ľudí súcich.*

*Namiesto milujúcich
máme dnes mailujúcich.*

Medzi tie najčerstvejšie publikácie patrí kniha rodinných humoresiek "Spod pokrievky" s podtitulom "Čo sa doma navarilo". Je to prechádzka jej detstvom i ranej mladosti najmä v stredoslovenskej metropole Banská Bystrica a jej okolí až do nie tak dávnych dní.

Svoju básnickú zbierku "Matky odchádzajú ticho" krstila Anita Tešovičová v početnej prítomnosti svojich kolegov, priateľov, spisovateľov, novinárov, hercov, literárnych kritikov i teoretikov pred Vianocami 2006. Kniha vznikla pod dojmom smrti autorkinej matky, je v nej výpoveď o výnimočnosti materinskej lásky. Nežná knižočka nie je sentimentom, vyjadřuje však hĺbku prežitej bolesti, ktorá sa vniesla do myšlienok a spomienok každého z nás.

Spomenuté diela i získané ceny sú však iba zlomkom jej doterajšej tvor-

ZA VZÁCNOU ŽENOU – UPŘÍMNOU KŘEŠŤANKOU

Jsou lidské životy, které přímo poukazují k následování a každopádně nás nutí k vážnému zhloubání nad smyslem naší vlastní pozemské pouti.

Dne 25. února dopoledne se v hluboké důvěře Bohu uzavřel na lůžku pražské nemocnice dlouhý život opravdu vzácné ženy – upřímné křesťanky, PhDr. Ludmily Karlíkové – Prunarové. A zároveň s ní ukončil i nadmíru zasloužilý, kulturně a společensky významný domažlický rod Prunarů.

U jejího praděda a prababičky našla druhý domov "paní komisarka" Božena Němcová, o Velikonocích 1848 i Karel Havlíček Borovský, později Josef Kajetán Tyl, Karel Jaromír Erben, František Palacký – a byla těch nezapomenutelných národních buditelů ještě plná přehrše... Naše paní Lída se narodila ve staro-

ETIKA JAKO PREEVANGELIZACE

Ve dnech 16. – 18. dubna probíhalo na římskokatolickém poutním místě v Jaroměřicích u Jevíčka pracovní setkání ředitelů a ředitelky církevních škol. Setkání se zúčastnila i ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Mgr. Dana Kuchtová, předsedkyně poslaneckého klubu KDU – ČSL paní ing. Michaela Šojdrová a biskup msgr. Lobkowicz. Většina církevních škol je dnes stále zřízena Římskokatolickou církví. Naše církve má však od roku 2003 také své zastoupení. Do rejstříku církevních škol byla postupně zařazena Církevní mateřská a základní škola Archa v Petroupimi, Církevní husitská základní umělecká škola Harmonie v Praze, Vyšší odborná škola Husův institut teologických studií v Praze a v loňském roce byl zařazen také Husitský dětský domov v Dubenci u Příbrami. Posledním vzdělávacím článkem, který prozatím v ČČSH chybí, je akreditace střední školy. V současné době se připravuje zřízení hned dvou středních škol, a to gymnázia v Ústí nad Labem a střední školy pro sociální, pastorační a misijní činnost v Praze.

Tématem setkání ředitelů církevních škol byla analýza současného stavu církevního školství a jeho budoucnost. Ministryně školství přislíbila stálou podporu tohoto segmentu v rámci vzdělávací soustavy České republiky. Předsedkyně poslaneckého klubu a církevnímu školství vždy nesmírně nakloněná ing. Michaela Šojdrová pak zaznamenávala připomínky ředitelů a ředitelky k možným legislativním úpravám v rámci školského zákona.

V rámci shromáždění byly představeny i projekty některých církevních škol. Nejvíce zaujalo představení projektu získaného z evropských strukturálních fondů Cyrilometodějského gymnázia v Prostějově, zaměřeného na vzdělávání i formování mládeže i poskytovatelů křesťanského vzdělávání. Ředitel této školy se svými spolupracovníky vystoupil s přednáškou s odvážným názvem Etika jako preevangelizace. Realizátorům se podařilo propojit křesťanskou etiku s nenásilnou formou evangelizace. Metoda přiblížení křesťanství soudobé mládeži prostřednictvím etiky ukazuje jeden z možných modelů evangelizace a misie, kterým přispíval k formování etického a mravního vědomí celé společnosti např. i náš prof. dr. Alois Spisar. Lze si jen přát, abychom k formování dnešní společnosti nadále přispívali i my.

h. doc. ThDr. David Tonzar, Th. D.
ředitel HITS

dávnm domě na domažlickém rynku dne 15. prosince 1920. Dostalo se jí od maminky Fany a tatínka – domažlického knihtiskáře, vydavatele a zpěváka Karla E. Prunara – velmi pečlivého vychování. Do doby jejích domažlických studií nelitostně zasáhla válečná vichřice. Proto se Lída vyučila po maturitě u otce "tiskařině" a teprve po skončení války vystudovala na Universitě Karlově národopis – dějiny výtvarného umění. (Absolventskou odbornou práci věnovala velmi významnému baroknímu architektu, působícímu i v Čechách, Bartolommeo Scottimu.) Velmi přínosná a významná byla celoživotní nadšená činnost paní Lídy ve sbírce moderního umění naší Národní galerie. Přátelsky – nejen pracovně – se sblížila s výtvarníky zvučných jmen. Byl mezi nimi také prof. Max Švabinský, Mistr Jan

Zrzavý – a z mladších nám oběma milý Vláda Komárek.

Rozsáhlá publikační činnost zvěčnělé je reprezentována monografiemi Josef Hubáček (Praha 1962), Antonín Slavíček (Praha 19??), Antonín Hudeček (Praha 1983), Jan Trampota (Hradec Králové 1988), František Kavan (Praha 1992).

Až do posledních týdnů bylo nesmírnou a obětavou láskou paní Lídy rodné Domažlicko, kde trávila skoro všechn svůj volný čas. Po léta navštěvovala pilně naše bohoslužebná shromáždění, většinou se svou staříčkou maminkou. Její četné objevné a výstižné články často vycházely také v místním tisku.

Pane, díky za její prospěšný, příkladný život!

Mgr. Jan P. Holý
Hostouň u Horšova Týna

ZPRÁVY

Slavnostní bohoslužba

Před sedmdesáti lety byl v Blansku postaven dřevěný kostelík, převezný z Podkarpatské Rusi a dne 23. května 1937 během církevní slavnosti předán blanenské náboženské obci do užívání. Zveme vás srdečně na slavnostní bohoslužbu, která se koná 27. května od 15 h v Husově sboru - dřevěném kostelíku v Blansku, Rodkovského 7. Kázáním poslouží bratr patriarcha.

(mh)

Doteky v Liberci

Přijměte, prosím, pozvání na naši faru v Liberci, nám. Českých bratří 35/2, kde se v pátek 25. května uskuteční 67. pokračování cyklu Doteky - plochy poznání:

*16.30 h - vernisáž výstavy kreseb prof. Antonína Pršaly "Krajina domova". Výstavu zajišťuje Artefaktum cz. Hudba: J. Prausová a sbor naší náboženské obce.

*18 h - talk show Osudy - "Jestřáb" Jaroslav Foglar. Hostem autora pořadu Stanislava Kubína je publicista ing. Jiří Raba. Hudba: Věra Párysová, moderují: Stanislav Kubín a Vojtěch Tomášek, scénář, režie: Stanislav Kubín.

(sk)

Zemřel bratr farář

„Nemám, Hospodine, domyšlivé srdce, ani povýšený pohled. Neženu se za velkými věcmi, za tím, co mi nepřislouší. Ano, uklidnil jsem se, utišil svou duši. Tak jako se ukonejšil dítě u své matky, tak se ve mně ukonejšila má duše. Izraeli, očekávej Hospodina, nyní i navěky.“

(Žalm 131)

V pokorné poslušnosti, pevné víře a naději v život věčný, oznamujeme, že

Pán života a smrti dal svému věrnému služebníku ThMgr. Dobromilu Malému, faráři v Kojetíně, dojit na konec jeho pozemského putování. Jeho srdce se tiše zastavilo dne 2. května v ranních hodinách ve věku 83 let.

Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. (Židům 11, 8)

Písmo nám ukazuje zástup svědků víry. Bůh nám ale své svědky posílá stále.

Máme je i kolem sebe, a někdy blíž, než si myslíme: chce to jen otevřít oči. Jedním z takových svědků byl duchovní pastýř Dobromil Malý. I on - stejně jako kdysi Abraham - uslyšel Boží zavolání..., vyházel z pokladnice svého srdce všechno pomíjivé harampádí a vydal se na cestu do Božího království. Před 60 lety přijal kněžské svěcení a život zasvětil volání a vedení svého malého národa ve svěřených náboženských obcích po těžké cestě. Nebyla to cesta snadná. Byla plná těžkých zkoušek.

Jeho bohoslovecké studium přerušili fašisté a následná deportace na otrocké práce v nacistickém Německu z nichž se mu za dosti dobrodružných okolností - riskujíc zastřelení - podařilo, s Boží pomocí, utéci.

Po válce teologickou přípravu na službu lidem a Bohu dokončuje, a slouží v Třebíči a v Jihlavě.

Zažívá šťastné chvíle - plné poválečného optimismu. Bere si za manželku svou první ženu Olgu, spolužačku z fakulty a také farářku, která mu na Štědrý den roku 1950 dává krásný dar, když přivádí na svět jeho první dítě, dceru Světlu. Radost však trvá jen několik dnů, když - možná paradoxně

- na výročí vzniku církve 8. ledna 1951 žena Olga umírá...

Bratr Dobromil zůstává sám s dítětem v náručí na prahu 50. let. Let, kdy stalinistické metody prosazování totalitní zvládnutí plnou vahou i na církve a jejich duchovní, jež jsou pokládáni za tmářské nepřátele režimu. Co se mu v těch dnech a nocích asi honilo hlavou?

Jisté je, že právě díky své orientaci na Boha a ne na pomíjivé věci všechno vydržel, nepodlehli bolesti a utrpení, nezlomil se, ale šel dál za Ježíšem.

Na místo propadnutí apatii, beznadějí nebo alkoholu, utápí svou bolest v hořečnaté práci pro Boží království: obhájuje doktorskou práci na téma "Modlitba" a buduje úplně nový sbor v Morkovicích.

A jelikož Bůh neopouští své věrné, tak mu dává setkat se s jeho druhou ženou, také Olgou, která mu byla po celých 55 let společného života nejbližší oporou i radostí - v dobách těžkých i příznivějších.

A tak jako Abrahamovi i br. Dobromilu Bůh požehnal a rozmnožil jeho potomstvo: tři děti, sedm vnuků a dokonce již jsou na světě i čtyři pravnoučata.

Nedá se však říci, že bychom mu dělali jenom radost. Pohlčení svými zájmy a úkoly zapomínali jsme někdy na návštěvy a pokud už jsme přijeli či přišli, ne vždy slyšel dobré zprávy o našich životech.

Nedávno ještě bojoval s vážnou nemocí krve a díky Bohu vítězně.

A přesto přeže všechno si bratr Dobromil dokázal uchovat dostatečnou míru vnitřní svobody - od všech těch pomíjivých věcí. A tato svoboda byla i pramenem jeho radosti a nezlovného smyslu pro humor - i v těch nejtěžších zkouškách. Mnozí - z okolí blízkého i velmi dalekého - jsme si zvykli chodit k němu pro posilu. Ke komu budeme ale chodit teď? Nezbývá, než chodit přímo tam, kam i on chodil čerpat.

Kde to je? Kde bral tuto vnitřní svobodu a sílu? V zaměření svého života na Boha a jeho Zákony sloužící Životu. Víme to - dal nám to poznat. Svědčil o tom. Ať se dělo cokoliv, Bůh byl - a pevně věříme, že i teď je a navěky bude - tím centrem bezpečnosti, moudrosti, směřování, síly a lásky... Bůh byl a je pokladem a centrem jeho srdce. A co je snad ze všeho nejdůležitější, je to, že toto centrum se může a má stát centrem i našeho života.

„Nebojte se, malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království. ... Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří.“

(L 12,32.35)

Mgr. Jan D. Kohout, Ph. D., vikář kolínský

Kalendář Blahoslav

Chcete se také autorsky podílet na kalendáři Blahoslav 2008? Máte poslední příležitost! Své příspěvky zasílejte do konce května na e-mail: kukuczka@ustinadorlici.cz nebo poštou na adresu: Ervín Kukuczka, Sychrova 104, 562 01 Ústí nad Orlicí. Objednávky kalendáře Blahoslav přijímá: Mgr. František Brynych, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6-Dejvice, prodejna.blahoslav@ccsh.cz

(pp)

KALENDARIUM - KVĚTEN

23. 5. 1902 - Narodil se v Táboře Josef Guttman (+ 1958 v USA) - novinář, publicista a československý levicový politik, do roku 1933 šéfredaktor Rudého práva. V závěru roku 1933 byl z komunistické strany vyloučen. Vše začalo tím, že Guttman a někteří další vedoucí komunisté (Šverma, Reiman aj.) se po nástupu Hitlera k moci v Německu začali zamýšlet nad politikou Kominterny a Komunistické strany Německa, nad podílem této politiky na vítězství nacismu. Naznačovali, že v době ohrožení demokracie fašismem bude třeba přehodnotit vztah k demokracii a k dalším složkám dělnického hnutí, především k sociálním demokratům. Na příkaz vedoucích orgánů Kominterny byly však jakékoli náznaky kritiky sektářství německých komunistů umlčeny. Vedení KSČ - kromě Guttmana - provedlo za své pokusy o reálné politické myšlení "sebekritiku" a Kominternu ustanovila do vedení strany a na Guttmannovo místo mnohokrát osvědčené věrné dogmatiky - B. Köhlera, V. Kopeckého a Marii Švábou-Švermovou. Guttman byl vyzván, aby odjel do Moskvy. Odmítl a místo toho napsal vedení a členům KSČ Memorandum, ve kterém zdůraznil podíl scestné politiky Kominterny a Komunistické strany Německa na vítězství Hitlera, které - na rozdíl od Kominterny - považoval za tragickou porážku německého dělnického hnutí. Věděl, že Kominternu neuznává stanovisko „ponechám si své názory, ale podřídím se a budu disciplinovaně pracovat“. Žádá vždy bezpodmínečnou kapitulaci, kající odvolání. Proti Guttmannovi rozpoutali komunisté rozsáhlou pomlouvačnou kampaň, která si ve své propagandistické slozce ničím nezadala s pozdějšími kampaněmi provázejícími politické monstrosy procesy přelomu 40. a 50. let. Ostatně mechanismus podobných procesů Guttman spolu se Z. Kalandrou podrobně analyzovali už roku 1936 v brožurě Odhalené tajemství moskevského procesu. V ní, ze stanoviska pilných čtenářů Trockého Zrazené revoluce, reagovali na zinscenovaný proces s tzv. trockisticko-zinověvským centrem. Guttman na rozdíl od Z. Kalandry v říjnu 1939 emigroval přes Švédsko a Mexiko do Spojených států amerických. V New Yorku byl hlasatelem českého vysílání. Po roce 1945 pracoval v jedné rozhlasové agentuře a později v židovském muzeu. Do Československa se už nikdy nevrátil. Velice dobře totiž věděl, co by ho tam čekalo.

23. 5. 1942 - R. Heydrich vydal nařízení "o výkonu správy z pověření říše" - RAV (Reichsauftragsverwaltung), což znamenalo fakticky převzetí dozoru nad zemskými a okresními úřady německými úředníky. Souviselo to s rušením působnosti zastupitelstev (nahrazována německými vládními komisari). Celý proces zglajchšaltování místní správy byl dovršen vládním nařízením č. 51/1944 o úřednické správě obcí.

23. 5. 1972 - Zemřel v Mělníku Kamil Bednář (* 4. 7. 1912 v Praze) - básník a překladatel, vůdčí osobnost básnické generace - z nichž nejtalentovanějším tvůrcem byl J. Orten - která umělecky dorůstala v období krátce před německou okupací.

24. 5. 1642 - Zemřela Polyxena (Polexina) z Lobkovic (* 1567) - šlechtice, která mj. darovala kostelu Panny Marie Vítězné známé Pražské Jezulátko a po defenestraci ukrývala Slavatu a Martinice.

25. 5. 1632 - Saské pluky opustily Prahu, což znamenalo zmar všech nadějí stavovské opozice.

25. 5. 1932 - Narodil se v Praze Taras Kuščynskij (+ 27. 12. 1983 tamtéž) - umělecký a módní fotograf ukrajinského původu. Věnoval se především portrétu (mimo jiné B. Hrabal, M. Horníček, J. Suchý a M. Vašaryová) a aktu (série Chci, 1971-76), výjimečně krajině. Spolu s Miloslavem Stiborem také patřil k nejznámějším autorům výtvarně pojatého aktu. Zabýval se rovněž reklamní a módní fotografií.

26. 5. 1612 - Na zemském sněmu Moravského markrabství v Brně (za účasti arciknížete Maxmiliána, Matyášova bratra) potvrdily moravské stavy návrat Moravy do soustátí Koruny české (tento dokument byl předtím dohodnut na generálním sněmu v Praze a byl vlastně smlouvou mezi českými a moravskými stavy o vzájemném vztahu obou zemí). Jsou zde zakotveny snahy Moravanů o posílení zemské autonomie, přičemž současně je zdůrazněn nerozdělitelný svazek mezi Moravou a Čechami. Smlouva nebyla potvrzena panovníkem a nenabyla ústavní povahy.

26. 5. 1937 - Zemřel v Praze Karel Kramář (* 27. 12. 1860 ve Vysokém nad Jizerou) - politik.

27. 5. 1852 - Publikován byl nový tiskový zákon, který umožňoval zabavovat úřední cestou jakékoli periodické i neperiodické tuzemské i cizí tiskoviny. Většinu těchto omezení odstranil až nový tiskový zákon ze 17. prosince 1862. Zveřejněn byl i text trestního zákona, znamenající návrat do předbřeznových dob, kdy se mj. připouštěly tělesné tresty, které byly odstraněny až roku 1867.

27. 5. 1927 - T. G. Masaryk byl potřetí zvolen prezidentem ČSR. Získal 274 hlasů, protikandidát KSČ V. Šturc 54 hlasů, 60 hlasovacích lístků bylo prázdných.

27. 5. 1942 - Členové desantu Anthropoid z Velké Británie J. Kubiš a J. Gabčík (vysazení v noci z 28. na 29. prosince 1941 u Nehvizd poblíž Prahy) provedli atentát na R. Hendricha. Ten na následky zranění 4. června zemřel. Na atentát odpověděli nacisté brutálním terorem. Bezprostředně po atentátu došlo k vyhlášení stanného práva. Následovalo zatýkání a hromadné popravy (tzv. heydrichiáda). Mezi popravenými byli například bývalý premiér A. Eliáš a V. Vančura. Stanné právo bylo odvoláno 3. července 1942, celkem bylo zatčeno 3188 osob a popraveno 1585 osob.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ABYCHOM VŠICHNI BYLI JEDNO...

N	O	N	D	E	J	M	É	N	O
Á	M	O	H	L	E	D	Ě	T	CH
P	T	O	V	I	Ž	A	B	A	T
U	Č	E	D	N	Í	C	I	V	Í
O	Y	T	Z	L	Š	C	D	O	T
V	V	L	A	S	I	E	Á	L	I
Ě	Ý	O	V	L	P	T	T	I	S
Ř		Ě	L	O	S	O	B	M	O
I	T	Z	N	S	A	O	L	A	R
T	I	A	D	V	A	R	P	Z	P

dát, hledět, chtít, jedno, Ježíš, jméno, modlitba, mohl, Otec, Pán, poslat, pravda, prosit, slovo, svět, učedníci, věřit, zamilovat, zlý, život

(Řešení z minulého čísla: Na levé kytici chybí lístek nad růží vlevo, vlevo dole je místo bílé květiny růžové poupě, vpravo dole poupě chybí, jeden stonek pod mašlí je navíc, vpravo nahoře je navíc květina)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123,

mail: cesky.zapas@ccsh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz